

מופץ
ב-17,000
עותקים

דרך הבעל שם טוב

גיליון לשבת קודש | מאת הרב שי עמרי שליט"א

עפ"י דרכו של הרב"צ ר' אשר פריינד זצ"ל

העלון מוקדש לרפואת:
נעמי בת פנינה
איילה חן בת אודליה
רוחמה חנה בת חיה שרה
יגל שמעון בן תהילה
בתושח"י

חברותא לדרך

עוד תפילה אחת!

רציתי לשתף אתכם בסיפור ששמעתי מחבר טוב, אח לדרך.

הם רצו לעשות שבת מחוץ לבית. הילדים שמעו - והתרגשו מאוד. התחילו טלפונים וברורים, אבל שום דבר לא הסתדר: פעם המחיר, פעם התנאים, פעם המקום כבר היה תפוס.

בליל חמישי התקווה הלכה ונחלשה. הילדים הלכו לישון מאוחרים, ובבוקר קמו לבית הספר בתחושה של: "אולי לא היינו צריכים להתחיל עם זה בכלל..."

לפני שיצאו, אמר להם החבר שלי:

"הכול עוד יכול להשתנות. לכו תתפללו להשם שימצא לנו משהו. ראייתם שאבא ואמא לא הצליחו. רק השם יכול להביא לנו את מה שאנחנו צריכים".

בשעה תשע בבוקר - נמצאה דירה. מחיר מתאים, תנאים טובים, יוצאים לשבת.

כשהאריזה כמעט הסתיימה, נסע האב להפתיע את הילדים בבית הספר ולהוציא אותם מוקדם.

בדרך הביתה סיפרה לו בתו בת השמונה מה היה בכיתה. המורה דיברה על ברכת "שמע קולנו", ועל כך שכל אחד יכול לבקש מבורא עולם בקשות אישיות בשפה שלו.

ואז הילדה סיפרה למורה איך שמאתמול בלילה היא מתפללת שהשם ימצא להם מקום לשבת.

המורה התרגשה: "לא חלמתי שילדה בגילך תבין כך מהי תפילה!"

ואז הילדה שאלה את אביה בתמימות:

"אבא, יש משהו שלא יודע את הדבר הכי פשוט הזה - שאפשר להתפלל להשם על מה שרוצים?"

אמר לי החבר: "באותו רגע הרגשתי שהקב"ה נתן לי תזכורת של אהבה. פתאום ראיתי מה הדרך עושה לנו בבית. האמונה מחלחלת לילדים בפשטות. ולפעמים הקב"ה נותן רגע של נחת, כדי שנעצור ונשאל: האם הודינו לו באמת?"

וכאילו לחתום את השיעור בלב שלה, מיד בשיעור הבא קראו לה מהמשרד: "באו לקחת אותך".

"הדבר הראשון שעלה לי בראש", סיפרה, "היה: השם שמע את התפילה שלי".

בשביל ההורים זו הייתה דירה לשבת. בשביל ילדה בת שמונה - הוכחה פשוטה שהשם שומע כל תפילה.

שבת שלום
ה' ישראל חיים

מדור זה נכתב ע"י אברכי כולל 'דרך הבעל שם טוב', כי תורה אמיתית לא נשארת רק בבית המדרש - היא הולכת איתך לכל מקום

פנינים על הפרשה

האור שבתוך הנפילה

ויאמר ה' אלי רב לך (ג, כו)

פרשת "ואתחנן" פותחת בעניין תפילתו של משה רבינו להיכנס לארץ ישראל: "ואתחנן אל ה' בעת ההיא לאמור". אומר רש"י: "אין 'חנין' בכל מקום אלא לשון מתנת חנם - אף על פי שיש להם לצדיקים לתלות במעשיהם הטובים, אין מבקשים מאת המקום אלא מתנת חנם".

המפרשים שואלים מתי הייתה אותה "עת ההיא" שבה התחנן משה אל ה' וביקש שייתן לו להיכנס לארץ. ומה היה מיוחד באותה עת שהביא את משה לבקש לקבל במתנת חנם את הזכות להיכנס לארץ ישראל למרות שנגזר עליו שלא ייכנס.

כדי להבין זאת עלינו להבין קודם מהי מצוות התשובה. כידוע, תשובה מורכבת מחרטה וידי וקבלה לעתיד שלא יחטא, אך חז"ל אומרים שישנה תשובה נעלית יותר - "תשובה מאהבה" שבה "דונות נהפכות ליכויות".

בספרים הקדושים מבואר ש"תשובה מאהבה" נעשית בכך שהאדם לוקח את החטא והפגם שעשה, מתבונן בו ולומד ממנו את שפלותו, ואז החטא עצמו נהפך לאור וזכות, כיון שממנו הגיע האדם לענוה והכרת תלותו בבורא עולם.

לפי מה שביארנו ניתן לומר ש"העת ההיא" היא העת של "חטא מי מריבה", שבמהלכה משה הכה את הסלע במקום לדבר אליו. משה רבינו ביקש לשוב על חטא זה ב"תשובה מאהבה", ולהפוך את החטא שהיה "בעת ההיא" לזכות גדולה. וכיצד ביקש לעשות זאת? על ידי פעולת "לאמור": החטא גרם לו "לאמירה" ומסקנה פנימית, שמציאות האדם היא מציאות של חיסרון וכישלון. והבין מהנפילה ההיא שכל הצלחותיו הקודמות היו רחמי שמיים. ומתוך הכרה זו, הוא פנה לה' בבקשת "מתנת חנם" להיכנס לארץ ישראל.

אמר לו הקב"ה: אמנם להיענות לבקשתך להיכנס לארץ ישראל אי אפשר, אך דע לך

כי "רב לך" - הרבה מזה שמור לך, רב טוב הצפון לך" (רש"י). בתוך הנפילה שלך ישנו אוצר גדול שכעת תוכל להשיגו. זאת מכיון שהרבה מהכוחות הגדולים שהקב"ה טמן באדם מתגלים לו דווקא דרך המקומות שנראים בעיניו נמוכים ושליילים.

נאמר במשלי (כד, יז): "שבע יפול צדיק וקם". אמר ר' אשר פריינד זצ"ל, הפסוק אינו מגלה לנו רק על היכולת של הצדיק לקום "אחרי" הנפילה, אלא יש כאן גילוי שבתוך הנפילה עצמה טמון ה"צדיק", דהיינו הכוחות והכלים הייחודיים של האדם שמהם הוא יכול לצמוח ולהיות "צדיק".

דוגמה לכך אנו יכולים למצוא בפרשת ויחי. התורה מתארת שיעקב אבינו פנה לשמעון ולוי ואמר להם "שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרותיהם. ארור אפם כי עז". אתם כעסנים!! והמשיך ואמר "אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל". לשם מה? מסביר רש"י, כדי שהם יהיו מלמדי תינוקות. ולכאורה, איך ניתן למנות אישיות כעסנית לתפקיד כה רגיש וחשוב של "מלמד תינוקות"? אלא, יעקב אבינו אמר לשמעון ולוי, יש בכם "כעס", אך בתוך הכעס שלכם יש אוצר גדול. "כעס" מעיד על אכפתיות, על עקרוניות וקווים אדומים. אדם קר ואדיש בלי עמוד שדרה אינו כועס על כלום. כמו כן, כעס נובע מ"יסוד האש" שבתיקונו הופך לשמחה והתלהבות בעבודת ה'. לכן, אם תעלו את מידת הכעס שיש בכם לשורשה, אתם תהיו המלמדים הכי טובים, עם מסרים ברורים, עם התלהבות ושמחה ואכפתיות לכל ילד וילד. אנו צריכים לקחת את היסוד הזה לאורך כל חיינו. לדעת שבתוך הנפילות והחושך שלנו אנחנו יכולים לגלות את האור, את התפקיד שלנו בעולם ואת הנקודה הפנימית שנדרשת מאיתנו באופן אישי שתוביל אותנו לטובה הגדולה שהקב"ה רוצה להעניק לנו.

זמני השבת				 התמודדות עם נפש האדם מודעות פנימית, התמודדות והעצמה	 חינוך ילדים כלים מעשיים לאתגרי הדור	 שלום בית בניית הבית היהודי עם הגשמת כלים מעשיים	ייעוץ והדרכה בדרך הבעש"ט				
ניסיה	יציאה	ר"ת	חזרה								
21:12	20:17	19:27	21:08	20:14	19:24	21:10	20:16	19:06	21:08	20:15	19:24
				לפרטים ותיאום פגישה עם הרב שליט"א: שלומי כהן 050-3739010							

פרשת השבוע על פי דרך הבעל שם טוב הרב שי עטרי שליט"א

להתחבר למציאות

"וידעת היום והשבות אל לבבך כי ה' הוא האלקים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד" (דברים ד', ט"ו)

מדי יום ביומו שגור בפינו הפסוק לעיל ב"עלינו לשבח". אך האם עצרנו פעם להתבונן במשמעותו העמוקה? בשיחה זו נבאר את הפסוק על פי דרך הבעל שם טוב, אך ראשית כל נסביר אותו כפשוטו. **"וידעת"** - בפשטות, הכוונה לשכל ולאחר שמבינים את הנאמר צריך להפנים ללב. כשאומרים בקריאת שמע "ושמתם את דברי אלה על לבבכם" ידעת השכל לא מספיקה, אלא הדברים מתבקשים להיות מופנמים.

בדרך כלל נדמה לנו שהשכל והלב עובדים ביחד, אבל זו טעות. אתה יכול לדעת בשכל הרבה דברים, למשל, אתה יודע כמה סוכר לא בריא, אבל אתה תמשיך לאכול סוכר כי הלב אמר משהו אחר. המוח אומר א' והלב אומר ב', אז פה התורה אומרת לך בפשטות לדעת ולהפנים.

היום - ישנם מפרשים שמבארים כי הכוונה שכל יום אתה צריך מחדש לחדש את הידיעות שלך ולא להסתפק בידיעה של אתמול.

בשמים ממעל - דע שה' הוא האלוקים בשמים ממעל.

ועל הארץ מתחת - זה לא מספיק לדעת שה' הוא האלוקים בשמים ממעל, אלא גם תדע שה' הוא האלוקים על הארץ מתחת.

אין עוד - בפשטות הכוונה היא "אין עוד אלוקים". השל"ה הקדוש אומר אין עוד מציאות בעולם חוץ ממצאות ה', אין עוד משהו בעולם שהוא לא ה'. כל מה שקיים ונמצא בעולם זה ה'.

וידעת היום -

ידעה משמעה חיבור, ככתוב: **"והאדם ידע את חוה אשתו"** (בראשית ד', א'). גם ה' אומר על אברהם אבינו **"כי ידעתי למען אשר יצוה את בניו"** (בראשית י"ח, ט"ו) ידעתי - אהבתי, היינו אני מחובר לאברהם אבינו.

"וידעת היום" - להתחבר להווה זו ההתחלה. רוב העולם לא נמצאים כאן ועכשיו, אלא חיים בעבר או בעתיד, אולם כך אי אפשר להתחבר אל ה'.

לא נמצא בעבר ולא נמצא בעתיד.

לדוגמה, בעל מגיע הביתה לאחר שיעור תורה והוא צריך להשכיב את הילדים, אז מה עכשיו ה' רוצה ממנו? שלא יחשוב איזה בוקר היה לו ומה יהיה מחר, אלא להיות ממוקד בהווה - בהשכבת הילדים לישון. החלטת לשתות כוס קפה, תשתה כוס קפה, אבל תהיה עם כוס הקפה. כשאתה לומד - תלמד, כשאתה אוכל - תאכל.

אתה לא יכול להתחבר לבורא עולם אם אתה מנותק מהמציאות כי בורא עולם נמצא בתוך המציאות, הוא פה בתוך החיים, בתוך העולם, בתוך הילדים, בתוך האישה, הוא פה ברגע הנוכחי.

(מתוך השיחה)

אם אתה לא נמצא בנקודת ההווה ועברת לעתיד, התנתקת מה' כי ה' נמצא איתך בנקודת ההווה.

ה' מלך ה' מלך ה' ימלך לעולם ועד. ה' מלך בהווה, אך יש לך גם עבר - ה' מלך וגם עתיד - ה' ימלך. אבל אם אתה לא ממוקד בהווה אז אין לך עבר ואין לך עתיד כי אף פעם לא היה לך הווה מאחר ותמיד היית בתכנונים קדימה או בחלומות אחורה וכך האדם לא חי.

כנאמר בשיר המעלות - **"בשוב ה' את שיבת ציון היינו כחלמים"** (תהלים קכ"ו, א'). כשיבוא המשיח ויגאל אותנו יתברר לנו שלא היינו פה בכלל, אלא חלמנו, היינו בחלומות באספמיה ולא היינו בהווה. **רוצה להתחבר לבורא עולם? קודם תתחבר למציאות.**

אתה לא יכול להתחבר לבורא עולם אם אתה מנותק מהמציאות כי בורא עולם נמצא בתוך המציאות ולא מחוץ לאטמוספירה, אלא הוא פה בתוך החיים, בתוך העולם, בתוך הילדים, בתוך האישה, הוא פה ברגע הנוכחי.

לשוב אל הלב

בשלב הבא - והשבת אל לבבך.

השבות זו השבת אבידה. בעצם הלב שלך יודע הכל. כל יהודי כשהיה במעי אימו, היה מלאך שלימד אותו את כל התורה כולה. בתוך כל יהודי כבר יש את כל התורה, כל האמת, האמונה, יראת השמים, אהבת ישראל, הכל קיים בתוך הלב שלנו וכל אחד מאיתנו יודע בדיוק מהי האמת ומה שקר. הכל נמצא בפנים בתוך הלב שלך רק כשיצאנו לאוויר העולם זה נשכח מאיתנו.

התורה לא מלמדת אותנו חידושים כי אנחנו כבר יודעים הכל, אלא כאשר שומעים איזשהו דבר תורה זה ישמע לנו מוכר, כלומר נחשוב ששמענו זאת מתישהו.

ישנם זוגות שנפגשים בפעם הראשונה, והיא נראית לו מוכרת. למה? כי שני לבבות נפגשים

והיא חצי נשמה שלו, לכן היא מוכרת לו. נכון שכביכול זו פעם ראשונה שהם נפגשים, אבל ליבו אומר שהיא שלו. **"והשבות אל לבבך"** פירושו להתחבר ללב שלך כי הכל נמצא שם ולגלות את מה שאתה כבר יודע. לצערי, ההתנהלות היום בעולם עקומה לגמרי, אין לב, יש רובוטים בצורת אנשים. הורים אומרים לבנם: "אנחנו רוצים שתשקיע בלימודים ותהיה רופא".

- אבא, מה לי ולרפואה? אני אוהב אדמה, חולות, אני אוהב לחרוש ולזרוע, אני מחובר לאבוקדו".

- "אדוני, אתה תהיה רופא שיניים!"

- **"אבא, אני לא אוהב להיכנס לפה של אנשים, שחרר אותי"**.

- אין מה לעשות, אני ואמא דיברנו אתמול בלילה והחלטנו.

- אבל אבא, אני לא מתחבר לזה.

- אני ואמא החלטנו.

עכשיו הבן מפתח מצפון כי יש פה כיבוד הורים והוא לא רוצה לצער את אבא ואמא, אבל רק אחד מצטער כאן וזה הוא. לבסוף, הוא למד רפואה ונהיה רופא שיניים.

הלב שלו רצה משהו אחר, הנשמה שלו היתה קשורה למשהו אחר, זה לא המקום האמיתי שלו כי הוא יהודי של עבודת אדמה וחקלאות ובטח לא שיניים.

אין לב, לא מעניין את ההורים מה ליבו של ילדם רוצה, אלא הם מחליטים מראש, יש תכנית מובנית והוא חייב לעשות מה שאומרים לו ואסור לו לחשוב ימינה או שמאלה.

היה זוג שהיה להם חלום. המשודכת אמרה למשודך, כשהם היו כבר לקראת סגירה: "אתה יודע מה החלום שלי כל החיים?"

- "מה?"

- "בעזרת ה' כל חיי חלמתי שכשאני אתחתן אני אגור במושב".

- זה גם היה החלום שלי, תמיד חלמתי לקום בבוקר, לחלוב פרה ולהכין לי קפה עם החלב שחלבתי.

- ואני חלמתי לגזוז לכבשה את הצמר ולהכין לבעלי סוודר.

יש להם נשמה של מושבניקים. **נראה לכם שהתכנית יצאה לפועל?**

אמא של הכלה אמרה לה: "גברת, אם את הולכת למושב, אני לא תומכת בך באולם ובדירה. לך למושב, להתראות ואל תבקשי ממני עזרה". הזוג חי היום בעיר, ליד האמא, ואין להם טיפת שמחת חיים על הפנים כי הלב שלהם צעק משהו אחר.

והשבות אל לבבך!

אתה רוצה להתחבר לה? **קודם כל תלמד להתחבר ללב שלך.**

אומרת התורה, ידידי, לפני שאני מחברת אותך אל ה', קודם כל אני מחברת אותך לזמן - **"וידעת היום"** - תהיה מחובר להווה, אבל אני גם רוצה שתתחבר ללב שלך.

מספר חדש ללא פרסומות לקו השיעורים!

כל מה שחשוב לכם בדרך הבעל שם טוב

קו השיעורים העולמי של דרך הבעל שם טוב:
03-30-90900 | 1700-111-090 ללא פרסומות

מענה אנושי:

א'-ה' בין השעות 8:00-15:00
בטלפון: 055-9814913

להקדשת העלון ולתרומות:
052-225-8276

לקבלת העלון למייל:

office@baderech.co.il

מטפלת רגשית

052-5732470

להזמנת הרב לשיעורים
חייגו: 050-3739010

מכון נשיים לפחיתות

אמונה | שלום בית | חינוך ילדים | תקשורת בין אישית | נפש האדם ועוד...

פרשת ואתחנן

לכבוד ... הי"ו נר"י

כעת אנחנו בתקופה שנקראת "בין הזמנים" - אפילו השיעורים של דרך הבעש"ט בהפסקה זמנית, אבל עובדת ה' היא תמידית, יום יום ושעה שעה יש להם את הניסיונות שלהם, ותפקידו של האדם להחזיק מעמד מתוך עירנות ולחפש את המסר שה' שולח לו עכשיו בניסיון זה.

מצינו בפרשה נקודה מיוחדת של תחנונים - משה רבינו מתפלל תקט'ו תפילות להיכנס לארץ ישראל לאחר שידע שנגזרה עליו גזרה לא להיכנס, ובכל זאת משה רבינו לא מרפה, אלא עוד תפילה ועוד תפילה - עד שהקב"ה עוצר אותו, "וְכָל לֶךְ אֶל תּוֹסֵף דָּבָר אֶלִי עוֹד בְּדָבָר הַזֶּה" (דברים פרק ג').

המסר הבולט שיש לנו כאן הוא שאסור להתיימש בשום מצב, אבל יש לנו מסר נוסף והוא ה"אמונה בכוח התפילה" - עיקר החיזוק שצריך להיות ליהודי בתפילה זה להאמין שאכן יש לתפילה שלו כוח השפעה וכי היא חביבה אצל הקב"ה והוא שומע את תפילתו ומקבלה, והיא פועלת ישועות ככל הצדיקים אשר בארץ.

אבל אם אדם לא מאמין בכוח תפילתו - אז ממילא הוא לא משקיע ולא מתאמץ כראוי, ואולי אפילו מזלזל בה כשהעיקר זה לצאת ידי חובה ותו לא, ולכן אין שום השפעה לתפילה שכה מזלזלת.

לכן משה רבינו לא התיימש, כי הוא האמין בכוח תפילתו - ולא בגלל שזה הוא המתפלל אלא התפילה עצמה היא כוח רוחני אדיר.

והעומק הוא, שהרי למדנו בדרך הבעש"ט שזה לא אני מתפלל אלא ה' מתפלל דרכי, כמו שאומרים בתחילת התפילה "ה' שִׁפְטִי תִפְתָּח" (תהלים פרק נ"א), וכיוון שזה הקב"ה - אזי התפילה עצמה אלוהית, וזהו שורש העניין של "צדיק גוזר והקב"ה מקיים" - כי הצדיק אוהז שזה ה' גוזר דרכו, ואם זה ה' גזר - אז ה' יקיים את גזירותיו שנאמרו דרך הצדיק, ההבדל ביני לצדיק זה שאני אוהז שאני מתפלל, ואילו הצדיק מכיר שה' מתפלל דרכו.

וזהו סוד כוח תפילתו של משה רבינו שנאמרה באמונה שזה לא הוא המתפלל אלא ה' - ולכן היה מוכרח הקב"ה לעצור אותו ולומר "אֶל תּוֹסֵף דָּבָר אֶלִי עוֹד בְּדָבָר הַזֶּה", והטעם לכך הוא "וְכָל לֶךְ" - כי יש לך "רב", היינו גְּדֻלַּת - והגְּדֻלַּת של משה זו הענווה שלו - כפי שאומר הזוהר הקדוש "מאן דאיהו זעיר איהו רב" (פרשת חיי שרה דף קכ"ב), דהיינו שיש לך את בחינת "רב" - כלומר ענווה - ואתה מכיר שזה לא אתה המתפלל אלא ה', ולכן יש כוח עצום לתפילותיך, ולכן - תעצור! "אֶל תּוֹסֵף דָּבָר אֶלִי עוֹד בְּדָבָר הַזֶּה".

בשמיים ממעל, במקומות המדהימים והנפלאים האלה, לומד תורה, מתפלל, אלו הרחמים של ה' עליך. בורא עולם נותן לך את כל התורה, כל המצוות, כל החסדים.

ועל הארץ מתחת - גם כשאדם נמצא במקומות הכי נמוכים והוא בירידה רוחנית קטסטרופלית שלא יכול להיות יותר גרוע ממנה הוא אומר לעצמו: "די, ה' כבר לא איתי". אבל יש לך טעות!

כי ה' הוא האלוהים, הוא נמצא לא רק במדרגות הרוחניות הגבוהות שנקראות בשמים ממעל, אלא גם כשאדם נופל למדרגות התחתונות ביותר שנקראות "ועל הארץ מתחת": הכי נמוך שיש, כעסים, לחצים, חרדות, עצבים, תאוות, לשון הרע, רכילות, כל המדרגות הכי תחתונות שיש. **דע לך שגם שם במקומות הכי נמוכים שלך - ה' נמצא. אין שום דבר בעולם שיכול להתקיים אם ה' לא מקיים אותו.**

כשאתה מגיע לשמים ממעל, אומרת לך התורה, אתה בסכנה ליפול בגאווה ולשכוח שזה לא אתה, אלא ה'!

כשאדם נופל למדרגות התחתונות הוא יכול ליפול לייאוש - אבל גם שם במקומות הכי נמוכים ה' איתך כי הוא רוצה ללמד אותך מי אתה בלעדיו ואם הוא לא מרחם עליך אזי אתה נופל למקומות הכי נמוכים וגם שם יש מסר לאדם, בוא תראה מי הוא האדם בלעדי אז אין לך מה להתיימש.

אתם מכירים את השיר של ר' נחמן מברסלב - "ואפילו בהסתרה שבתוך ההסתרה בוודאי גם שם נמצא ה' יתברך" ה' נמצא במקומות הכי רחוקים לכן אל תיפול לייאוש כי הוא שם איתך, הוא קרוב אליך.

לסיכום, ה' איתך במקומות הכי גבוהים, ה' איתך במקומות הכי נמוכים וזו אמונה. שלב רביעי - **אין עוד.**

אין עוד עבודה אחרת חוץ מהעבודה הזאת. כשאתה רוצה לעבוד על הכעס יש רק דבר אחד שאתה צריך לעשות: להסתכל על הכעס ולהבין שגם הכעס זה ה', **כשאתה תבין שהכעס שבוער לך זה ה' - הכעס יירגע.**

כשאתה חווה חרדות ופחדים - תסתכל על הפחד: "אבא, תזכה אותי להבין שהפחד שעכשיו אני חווה זה אתה, באת לבקר אותי, באת לשכון בתוכי במידת הפחד".

והשבות אל לבבך כי ה' הוא האלוהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת, דהיינו בורא עולם איתך כשאתה בשמים, במדרגות הגבוהות והוא איתך גם בנפילות שלך ו"אין עוד" - אל תחשוב על שום דבר אחר כי בורא עולם הוא הפתרון לכל הבעיות שלנו.

יהי רצון שנזכה כולנו לגאולה הקרובה אמין.

שבת שלום

אדם שלא מחובר ללב שלו ולא עושה את מה שמתאים לו הוא לא נמצא במקום המדויק לנפש שלו אז איך הוא יהיה מחובר לבורא עולם?

הפכו אותנו לרובוטים, למחשבים, מתכנתים לנו את המוח, מתכנתים לנו את החיים.

כמו כן בחינוך ילדים. אבא פונה לבנו:

- אדוני, אחיך הגדול לא קיבל אופנים, גם אתה לא תקבל אופנים!

- אבא, מה הקשר ביני לבין אחי הגדול?

איך שחינכת אותו חינכת אותו, למה אני צריך לקבל את אותו חינוך ואותה הכתבה שהוא קיבל? אני נשמה אחרת.

- אחיך למד בישיבה הזאת, אתה גם תלמד בה.

- אבא, הישיבה הזאת לא מתאימה לי, יש בה לחץ לימודי, אני לא יכול ללמוד עם לחץ, אני צריך ישיבה משוחררת עם בריכה במוצאי שבת, עם מלווה מלכה ומוזיקה.

- אדוני, כל האחים שלך למדו שם וגם אתה תלמד שם.

ובאמת הוא למד שם שש שנים, אבל הוא הלך חפוי ראש במשך שש השנים הכי יפות שלו מגיל חמש עשרה עד עשרים ואחת. **למה לעשות את זה לילדים שלנו?**

כמה חשוב לשמוע ללב שלך, ללב של אשתך, לליבם של ילדיך. האם אתה מחובר להווה או שאתה חי בעתיד או בעבר? האם אתה מחובר לעצמך? האם אתה קשוב לקול הפנימי שלך?

האם אתה מתפלל בבית הכנסת שאתה אוהב להיות בו או לא?

אלו שני יסודות שהם ההקדמה וכעת נעבור להמשך הפסוק.

ואפילו בהסתרה

בהמשך הפסוק כתוב: "כי ה' הוא האלקים בשמים ממעל" - האם יש משהו שהוא גבוה יותר מהשמים? אכן כן. יש הרבה דברים שגבוהים יותר מהשמים: תפילה, לימוד התורה, המידות הטובות, החסד, כאמור: "כי גדול מעל שמים חסדך ועד שחקים אמתך" (תהלים ק"ח, ה'). **נתינה, אהבת ישראל, תורה, קדושה, הארת פנים לזולת, כל אלו גבוהים מהשמים ומגיעים עד כסא הכבוד.**

ועל הארץ מתחת - הכוונה היא לכל המידות הרעות שלנו: קנאה, שנאה, מחלוקת, גאווה, תאוות, כל הטעויות שאנחנו עושים הם יותר נמוכים מהאדמה **כעת נבאר את כל המשפט יחד: "כי ה' הוא האלקים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת", מה כתוב כאן?**

ידידי היקר, כשאתה מגיע למדרגה שנקראת בשמים ממעל, אתה זוכה ללמוד תורה, לחדש חידושי תורה, זוכה להתפלל, לעשות חסד, להאיר פנים, להיות בנתינה, אתה בשמים ממעל, **אומרת התורה: "זה לא אתה, כי ה' הוא האלוהים בשמים ממעל, כשאתה נמצא**

לקוח מתוך הספר "אגרות הדרך"
מאת הרב שי עטרי שליט"א
לרכישה חייגו: ר' אברהם 052-2258276

בידיים שלך לשמח אנשים!
הצטרף גם אתה
להפצת העלווים של דרך הבעל שם טוב

office@baderech.co.il | אברהם: 052-2258276 | 055-9814913

ספרים:

מספר חדש
ללא פרסומות
לקו הילדים!

סיפור 70

"וישמעו רחוקים ויבאו"

היה היה ילד קטן ושמו רועי.
רועי היה ילד טוב וסקרן, שאהב מאד
לשמע על צדיקים מהעבר – במיוחד
על אחד מיוחד במינו: רבי מיכל
מלעכוויץ.

יום אחד, בזמן שישב עם סבא שלו
על הספה, סבא פתח ספר עתיק
ואמר:

"רועי, היום נספר על דברי רבי מיכל
מלעכוויץ. הוא אמר משהו עמק ויפה
'וישמעו רחוקים ויבאו' – כשאדם
מרגיש רחוק מה', הוא לא צריך
להתיאש, אלא לבוא ולהתקרב!"
רועי פער עינים ואמר:

"סבא... אבל אם אני מרגיש רחוק –
אולי עדיף לוותר? אולי אני לא מספיק
טוב?"

סבא חייך בעדינות, חבק אותו ולחש:
"זה בדיוק מה שרבי מיכל בא ללמד!
ההרגשה שאינך רחוק – זו ההזמנה
לבוא! אל תעמד במקום. כל אחד
ששומע בלב שהוא לא קרוב, צריך
להשתמש בזה כדי לרצות ולהתקרב
יותר."

מאותו יום, רועי התחיל להשתדל –
פעם אחרת הפלה קצרה בלב, פעם
וותר לאחיו, פעם ברח בכוונה.

וכל פעם שנפל – נזכר בדברי הרבי
"רחוק? אז תבוא!" וכך הלך והתקרב,
בצעד קטן ועוד צעד קטן.

**לפעמים דוקא כשאנחנו מרגישים
הכי רחוקים – זו קריאה מן השמים
להתקרב.**

**כמו שאמר הצדיק רבי מיכל
מלעכוויץ:**

"וישמעו רחוקים – ויבאו."

בושה שמגיע עד פסא הכבוד פרק ג'

**בפרק הקודם שימי עזב את משפחת מושיב וחיפש
מקום לישון. הוא נדד מבית נוסת לבית נוסת, וישן
כל לילה על ספסל אחר עד שהגיע לילה אחד לבית
מדרש שבו היה שיעור של הרב בוקסבוים.**

לאחר השיחה של הרב, נגש אליו שימי וגלל בפניו את
סיפור חייו.

הרב הקשיב קשב רב, הנהן בראשו, ולאחר ששימי
סים את דבריו, אמר לו: "שימי, המבט שלך על
החיים זקוק לשינוי יסודי. אתה מסתכל על כל דבר
במבט חמרי וצר, ורואה בכל בקשה רק נצול וקשי.

אך האמת היא הפוכה לחלוטין! המשפחה

הראשונה לא חיפשה פועל ניקיון, היא
העניקה לך הזדמנות לעשות חסד,

להכין בית נקי ונעים שבו שורה

השלמה. המשפחה השניה

לא חיפשה מורה פרטי, היא

נתנה לך את הזכות הגדולה

להעמיד תלמיד, לעצב את עתידו

של ילד ולהעניק לו ידע. ומשפחת

מושיב? הם לא חיפשו זמר לשעשועים, הם

ביקשו שתהיה משמח בריות, שתכניס אור

ושמחה ללבם. כל המשפחות הללו העניקו

לך מתנות רוחניות יקרות, אך אתה החמצת

אותן רק בגלל המבט המוטעה שלך."

דבריו המאירים והחמים של הרב נכנסו ישירות אל לבו
של שימי והותירו אותו נרעש. הוא ישב דקות ארוכות
בשתיקה, מעכל את המלים, ופתאום הבין כמה טעה
לאורך כל הדרך. הוא הבין שהאנשים הללו לא רצו
ברעתו, אלא פתחו בפניו את ביתם וביקשו ליצור עמו
שתפות אמיתית שבה כל אחד תורם את חלקו למען
הכולל. הוא הרגיש חרטה עצומה על הזמן שבזבז
במרוצתו ובכעס, ועל כך שגרם מהמקומות הללו מבלי
להבין את הערך האמיתי של מעשיו. "כבוד הרב",
אמר שימי בהתרשנות ובקול רועד, "אני מבין עכשיו.
אני רוצה לחזור ולתקן את המעוות!"

שימי גם ממקומו מלא באנרגיה חדשה ובמבט
מרום על החיים. הוא מיהר לחזור אל המשפחה
הראשונה, זו של הניקיון, וביקש לשוב אליהם, אך
להפתעתו גילה כי הם כבר קבלו לביתם בחור אחר,
שביצע את המטלות בשמחה ובאהבה. הוא רץ אל
המשפחה השניה, משפחת הלמוד, אך גם שם גילה
כי איחר את המועד, וכי הילד כבר נקשר למורה
חדש שמקדם אותו בלמודים. שימי הרגיש צער על
ההזדמנויות שהחמיא, אבל לא הרים ידים. הוא פנה
מיד אל משפחת מושיב ברחוב דמשק אליעזר, דפק
על הדלת ואמר להם: "אנא, קבלו אותי חזרה.
אני אשיר ואשמח אתכם ככל שתמצאו"

משפחת מושיב הטובה הסכימה לקבלו
בזרועות פתוחות ושמחה מאד לראות את השינוי
שחל בנער. היא פתחה בפניו את דלתה ואת
לבה פעם נוספת. מאותו יום, שימי הפך
לאדם אחר לגמרי. הוא לא הרגיש
עוד מנצל או עוף. בכל סוף שבוע
ובכל ארוץ, קולו המרנן והמרומם נשמע
למרחקים ברחוב, כשהוא שר בדבקות,
ברגש ובשמחה אמיתית שסחפה את כל בני
המשפחה והשכנים מסביב. הבית התמלא
באנרגיות חיוביות, ואנשים רבים היו נעמדים
מחוץ לחלון רק כדי להקשיב לשירתו המופלאה
של הבחור הצעיר שהאיר את השכונה כולה.

באחד הימים, כשהלכתי ברחוב ליד ביתי, פגשתי את
שימי. נגשתי אליו וספחתי על כתפו בחביבות. אמרתי
לו: "שימי, אני חייב לומר לך, השירה שלך פשוט
מדהימה. חבל על הזמן, אתה זמר נפלא ומקשר
בצורה יוצאת דופן!" שימי הביט בי, חייך רחב וקורן
של ספוק נסר על פניו, ובעינים נוצצות השיב לי מתוך
הלב: "זמר? לא, כבוד הרב. אני לא זמר שמחפש
קהל או במה. אני פסר הכל בחור שזכה במתנה
גדולה, והתפקיד שלי בחיים הוא פשוט לשמח את
עם ישראל ולהביא אור ללבבות של האנשים!"

שבת שלום, ילדים יקרים

להאזנה לספור בקו 'ילדים בדרך': חינו 1700-111-220 ובחרו את מספר הספור המופיע בענן שמעל הכותרת.

במחיר קו אחד בלבד
פותחים את הקודם
לכל בני הבית!

שותפות בהחזקת הקו:
19 ₪ בלבד

מאות הכנים את הקו של הרב יזם
להצטרפות חייגו:
1700-111-220

מספר הקו ללא פרסומות!

